

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

III niedziela Wielkiego Postu

12 marca 2023

LITURGIA SŁOWA

Wj 17, 3-7; Ps 95; Rz 5, 1-2. 5-8; J 4, 5-42

Ref. Psalmu: **Słyszac głos Pana,**

serc nie zatwardzajcie.

Jezus przybył do miasta samarytańskiego zwanego Sychar, w pobliżu pola, które dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy źródle. Było to około szóstej godziny. Wówczas nadeszła kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta, by zakupić żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?». Żydzi bowiem i Samarytanie unikają się nawzajem. Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś знаła dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić”, to prosiłabyś Go, a dałby ci wody żywej». Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego, Jakuba, który dał nam tę studnię, i on sam z niej pił, i jego synowie, i jego bydło?». W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus:

«Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem tryskającym ku życiu wiecznemu». Rzekła do Niego kobieta: «Panie, daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać. Widzę, że jesteś

Spojrzą na Jezusa wędrującego w upale drogami Samarii. Będę patrzył, jak zmęczony i spragniony zatrzymuje się i siada przy studni. Tam spotyka kobietę. Uświadomię sobie, że Jezus pragnie spotykać się ze mną pośród zwyczajnych wydarzeń dnia – również tam, gdzie wypełniam codzienne obowiązki. Czy praca, którą wykonuję na co dzień, zbliża mnie do Jezusa czy raczej oddala od Niego? Kobieta jest zaskoczona, że Jezus szuka z nią kontaktu. Zgodnie z panującymi zasadami, nie powinien z nią rozmawiać. Co więcej, Jezus wie, że rozmawia z rozwódką. Jezus pragnie spotykać się z każdym człowiekiem. Pomyślę o tych, których najtrudniej jest mi zaakceptować i przyjąć. Uświadomię sobie, że Jezus spotyka się z tymi osobami z taką samą serdecznością, z jaką odnosi się do mnie. Usiądę przy studni i będę się przysłuchiwał rozmowie Jezusa z kobietą. Odsłania On prawdę o jej grzesznym życiu. Jego sposób rozmawiania z kobietą sprawia, że potrafi być szczerą i otwartą. Co mogę powiedzieć o moich rozmowach z Jezusem? Czy potrafię odsłaniać przed Nim najgłębsze stany mojego życia duchowego, emocjonalnego i moralnego?

Jezus w rozmowie z kobietą kilkakrotnie nawiązuje do pragnień. Zaprasza ją, aby prosiła o głębsze pragnienia dla swojego życia. Czy jest we mnie pragnienie głębokiego życia z Jezusem? O jakie pragnienia chciałbym prosić Jezusa najbardziej? W końcowej rozmowie będę usilnie prosił Jezusa, aby uwolnił mnie od nieuporządkowanych pragnień, które osłabiają lub niszczą moje życie duchowe.

W sercu będę nosił modlitwę:

Ciebie pragnie dusza moja.

Krzysztof Wons SDS

prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga». Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, nawet już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli szuka Ojciec. Bóg jest duchem; trzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie». Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». Powiedział do niej Jezus: «Jestem nim Ja, który z tobą mówię». Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety. Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich został. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło dzięki Jego słowu, a do tej kobiety mówili: «Wierzimy już nie dzięki twemu opowiadaniu, usłyszeliśmy bowiem na własne uszy i wiemy, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Zapraszamy na Rekolekcje Wielkopostne, odbędą się w dniach 16 - 19 marca.

**- Msze św. z naukami rekolekcyjnymi o godz. 9.00 i 18.30.
- Spowiedź św. – w sobotę, 18 marca, w godz. 9.00-11.00 oraz od 17.00 do 19.30.**

- Zakończenie rekolekcji: 19 marca o godz. 10.00.

Wszystkich serdecznie zapraszamy.

KOŚCIOŁY STACYJNE

Zachęcamy do nawiedzenia wielkopostnych kościołów stacyjnych. Wyznaczony na dany dzień wielkopostny kościół jest otwarty przez cały dzień, od godz. **6.00 do 21.00**. W tych godzinach można przystąpić do sakramentu pokuty. Centralnym wydarzeniem każdego dnia modlitwy stacyjnej jest Msza święta sprawowana o godz. **20.00** w parafiach archidiecezji warszawskiej, a o godz. **18.00** w diecezji warszawsko-praskiej.

Wykaz Kościołów Stacyjnych na ten tydzień:

- 12 marca – III Niedziela Wielkiego Postu – Bazylika Najświętszego Serca Jezusowego, ul. Kawęczyńska 53**
- 13 marca – poniedziałek – Parafia św. Michała Archaniola, ul. Puławska 95**
- 14 marca – wtorek – Parafia Świętej Trójcy, ul. Solec 61**
- 15 marca – środa – Parafia św. W. Pallottiego, ul. Skaryszewska 12**
- 16 marca – czwartek – Parafia św. Tomasza Apostoła, ul. Dereniowa 12**
- 17 marca – piątek – Parafia Podwyższenia Krzyża, ul. Słomiana 2/4**
- 18 marca – sobota – Parafia Chrystusa Króla, ul. Tykocińska 27/35**
- 19 marca – IV Niedziela Wielkiego Postu – Bazylika Świętego Krzyża, ul. Krakowskie Przedmieście 3**

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1644 Miłość małżonków ze swej natury wymaga jedności i nierozdzielności ich osobowej wspólnoty, która obejmuje całe ich życie: "A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało" (Mt 19, 6). "powołani są do ciągłego wzrostu w tej komunii przez codzienną wierność małżeńskiej obietnicy obopólnego całkowitego daru". Ta wspólnota ludzka jest potwierdzona, oczyszczona i dopełniona przez jedność w Jezusie Chrystusie, udzieloną przez sakrament małżeństwa. Pogłębia się ona przez życie wspólną wiarą i przez wspólne przyjmowanie Eucharystii.

1645 "Przez równą godność osobistą kobiety i mężczyzny, która musi być uwzględniona przy wzajemnej i pełnej miłości małżonków, ukazuje się także w pełnym świetle potwierdzona przez Pana jedność małżeństwa". *Poligamia* jest przeciwna równej godności i miłości małżeńskiej, która jest jedyna i wyłączna.

1646 Miłość małżeńska ze swej natury wymaga od małżonków nienaruszalnej wierności. Wypływa to z wzajemnego daru, jaki składają sobie małżonkowie. Miłość chce być trwała; nie może być "tymczasowa". "To głębokie zjednoczenie będące wzajemnym oddaniem się sobie dwóch osób, jak również dobro dzieci, wymaga pełnej wierności małżonków i nieprzerwanej jedności ich współżycia".

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Pokusa nieufności wobec Boga, przewrotnego serca niewiary, towarzyszyła Izraelitom raz po raz w ich drodze przez pustynię. Drodze od bycia niewolnikiem do stania się synem, a wreszcie – dzie-dzicem Ziemi Obiecanej.

Wielki Post – święty czas przygotowania paschalnego – to piękna szkoła życia dla każdego z nas. Przeżywamy go nie tylko jako przygotowanie do świąt Wielkiej Nocy, ale także jako czas głębokiej przemiany serca, która ma przynieść owoce w całym naszym życiu. Jednak każdego dnia stajemy wobec pokusy szemrania, narzekania na swój los, na trud drogi, gdy zastanawiamy się, „czy Pan jest rzeczywiście wśród nas, czy nie?”.

Bóg nie był głuchy na wołanie Mojżesza. Tak samo Bóg Ojciec nieustannie czuwa nad nami, wsłuchany w wołanie swojego Syna, który nieustannie wstawia się za nami przed Jego obliczem.

W uderzonej łaską Mojżesza skalę widzimy zapowiedź przebitego boku Pana Jezusa, który będziemy kontemplować z miłością w Wielki Piątek. Ile razy brakuje nam cierpliwości, ile razy ustajemy w naszej drodze przez pustynię życia, szukajmy ochłody w otwartym dla nas Sercu Jezusa – a więc zwłaszcza w sakramentach pokuty i Eucharystii.

Komentarz do psalmu

„Kiedy Bóg mówi, nie gardź Jego słowem” – śpiewamy dziś podczas liturgii. A kiedy Bóg mówi?

Kluczem do Psalmu 95 jest wer-set: „obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego”. Dzisiaj! Dziś Bóg chce mówić do mojego serca, dziś, w tym, co przeżywam, w moich zmaganiach, w moich nadziejach, w moich radościach. On jest blisko. Kiedy zaczynamy dzień, nie-raz o poranku towarzyszą nam różne myśli. Niekoniecznie boże.

Ewagriusz z Pontu uczy, że już o poranku przy łóżku mnicha czeka demon, który próbuje go zaniepokoić złymi myślami – a jest przebieglejszy od nas. Potrzeba zatem już od rana jednoznacznie oddać się Bogu, podjąć znów decyzję, że chcę słuchać Jego słowa – bardziej, niż jakichkolwiek własnych, ludzkich myśli, słów, pragnień. Bo tylko słowo Boga daje życie wieczne, czyli nadaje mojemu życiu właściwy kierunek.

Jak to zrobić? Kościół, jak najlepsza matka, w swojej mądrości podaje Psalm 95 jako pierwszy i najczęściej używany Psalm wezwania w Liturgii Godzin – modlitwie brewiarzowej. Najpierw słowa psalmu zapraszają nas do oddania chwały Bogu, który nas stworzył – przypominamy sobie, od Kogo pochodzimy, że nasze życie – i ten nowy dzień – są darem od miłującego nas Ojca. Jemu samemu chcemy oddawać chwałę – jak uczy nas Jezus na pustyni. A zaraz potem nasze serce jest wezwane do czujności - „obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego”. Przypominając sobie szemranie i nieufność Ludu Wybranego na pustyni, chcemy wbrew naturalnemu ciężnieniu ciała poddać się znów działaniu Słowa. Wtedy mamy siłę, by iść dalej przez naszą pustynię, bo pozwalamy działać Duchowi Świętemu. Często gardzę Twoim słowem, Panie. Skrusz moje serce, tak jak skruszyłeś twardą skalę łaską Mojżesza, aby znów popłynęły ze mnie źródła wody żywej.

Komentarz do drugiego czytania

Praktyka codziennego życia wielokrotnie dowodzi nam, że żyjemy z ludźmi w myśl zasady „oko za oko, ząb za ząb”. Wiele nam jeszcze brakuje do miłości ewangelicznej i trzeba prosić z pokorą Ducha Świętego, żeby poszerzał nasze serce, żebyśmy kochali bar-

dziej, aby nasza sprawiedliwość była większa.

Jednocześnie, nasza chora ambicja sprawia, że chcemy zawsze czuć się mocni, silni, samowystarczalni, chcemy zapanować nad wszystkim w naszym życiu, chcemy także o własnych siłach stać się doskonali. To błogosławione doświadczenie dla nas, kiedy w końcu padamy przed Panem Bogiem na kolana, a może nawet na twarz, wołając z głębi zbolelej duszy: „już dłużej tak nie mogę”, „czuję się bezsilny”, „nie potrafię”, „nie wiem i nie rozumiem”. Na znak uniżenia, świadomości własnej biedy i bezradności, właśnie w postawie leżenia krzyżem my – księża – wzywamy pomocy wszystkich świętych przed przyjęciem święceń diakonatu, a potem prezbiteratu. Pierwszy, który uniżył samego siebie, który chciał nas spotkać właśnie w pokorze, to nasz Pan. „Chrystus bowiem umarł za nas, jako za grzeszników, (...) gdy jeszcze byliśmy bezsilni”. Panu Jezusowi miła jest pokora - On pysznym się sprzeciwia. Wielki Post nie jest czasem prężenia duchowych mięśni, zadowolenia z własnej pobożnej doskonałości, choć mamy być gorliwi i bardziej hojni w modlitwie i czynach miłosierdzia. Prawdziwie wyzwalające i piękne, choć bolesne dla naszej pychy, jest dla nas uznanie, że bez Pana Jezusa nic nie możemy uczynić. Że nasze usprawiedliwienie dokonuje się nie przez naszą wierność Prawu, ale przez Jego miłosierdzie – a stąd rodzą się wszystkie nasze dobre uczynki potwierdzające wiarę.

W Wielkim Poście dobrze jest wpatrywać się w krzyż, adorować Jezusa ukrzyżowanego. To Jego miłość do nas, grzeszników, nas uzdrawia, to z Jego miłości do nas rodzi się nasza odpowiedź miłości, a to całkowicie zmienia nasze życie.

Komentarz do Ewangelii

Jak niezwykle musiała być siła przekonywania Samarytanki, skoro ludzie "wyszli z miasta i szli do Niego". Jak inne musiało być jej oblicze, jak jej serce musiało zapłonąć wreszcie czystą, piękną miłością, którą może dać tylko Duch Święty! Zastanawiamy się, jak przekonać naszych bliskich, znajomych, współpracowników, kolegów i koleżanki ze studiów czy szkoły, że Ewangelia ma sens, że warto pójść do kościoła. Jakich słów użyć, jak argumentować? Wreszcie, jak pokonać własny lęk, obawy, wątpliwości, poczucie braku wiary?

„Nim porozmawiasz z kimś o Bogu, porozmawiaj z Bogiem o tym człowieku” – mawiał Sługa Boży abp Fulton Sheen. Najpierw sam pobądź z Bogiem. Spotkaj się z Jezusem sam na sam, otwórz z wiarą Pismo Święte, zachwyć się tym, czego doświadczyła Samarytanka, że to On sam mówi do Ciebie,

że Jego słowo jest żyjące, choć dotąd widziałeś tylko litery i kartki papieru.

Ewangelia pokazuje nam wielką troskliwość i delikatność Boga, który rozmawia ze swoim ludem, z każdym z nas. W głębi naszego serca jest ukryte pragnienie Boga, które – jeśli nie jest nasycone tym, co święte, będziemy próbować karmić innymi bożkami, innymi ludźmi, tym, co zmysłowe, jak było w życiu Samarytanki. Ale spotkanie z miłością Zbawiciela – dotykające prawdy o jej historii życia – uzdrowiło ją, dodało skrzydeł, nadało nowy smak. Dotąd unikała ludzi, nie chcąc spotkać innych mieszkańców – dlatego przychodziła czerpać wodę w najgorętszej porze dnia. Od spotkania z Jezusem stała się świadkiem Mesjasza.

Cała ta scena ewangeliczna mówi o tajemnicy chrztu świętego – woda, o której mówi Pan Jezus, to dar Ducha Świętego, którego otrzymu-

jemy. Zaczyna się w nas życie, które tryska ku życiu wiecznemu.

Wielki Post to droga do Świętej Nocy Paschalnej, do odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. Chrztu się nie powtarza, ale do chrztu ciągle musimy wracać – jak do czystego, nieskażonego źródła, które nieustannie bije w głębi naszej duszy. Należymy do Boga, jesteśmy mieszkaniem Trójcy Świętej, mamy już udział w naturze Boga jako Jego dzieci!

Wysłuchajmy się znów z wiarą w słowo Jezusa, pozwólmy Jemu mówić, zostawmy nasze szemranie, aby nie naśladować przewrotności naszych ojców, którzy szli przez pustynię (por. I czytanie). Wtedy nie tylko sami znów odżyjemy, ale pociągniemy wielu ludzi, aby wyszli ze zgłębku miasta i sami wsłuchali się nie tylko w nasze, ułomne świadectwo, ale przyszli do źródła – do Jezusa Chrystusa.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. Mateusza Mickiewicza

OGŁOSZENIA

1. Dzisiaj przy wyjściu z kościoła można złożyć do puszek jałmużnę na potrzeby ubogich.
2. Przez kolejne dwa tygodnie zbieramy dary o długotrwałej dacie ważności z przeznaczeniem dla ubogich z naszej parafii. Zakupione produkty można włożyć do toreb miłosierdzia, znajdujących się na stolikach z tyłu kościoła i składać je w kościele, zakrystii lub kancelarii parafialnej.
3. W poniedziałek, 13 marca, przypada Święto Papieskie i 10. rocznica wyboru Papieża Franciszka na Stolicę świętego Piotra. **Tego dnia, o godz. 18.00, w Świątyni Opatrzności Bożej, zostanie odprawiona uroczysta Msza Święta koncelebrowana** z udziałem Episkopatu Polski w intencji Jego Świątobliwości Papieża Franciszka. Mszy Świętej będzie przewodniczył Arcybiskup Salvatore Pennacchio, który kończy swoją posługę Nuncjusza Apostolskiego w Polsce. Zapraszamy wiernych do wzięcia udziału w tej uroczystości.
4. **Zapraszamy na Rekolekcje Wielkopostne** w naszej parafii, które odbędą się w dniach **16 - 19 marca**. Msze św. z naukami rekolekcyjnymi o godz. 9.00 i 18.30. **Spowiedź w sobotę 18 marca w godzinach 9.00-11.00 oraz od 17.00 do 19.30. Zakończenie rekolekcji 19 marca o godz. 10.00.**
5. W Wielkim Poście serdecznie zapraszamy na:
 - **Drogę krzyżową** w piątki o godz. 16.30 dla dzieci, o godz. 17.30 dla dorosłych, o godz. 19.30 dla młodzieży;
 - **Gorzkie żale** z kazaniem pasyjnym w niedziele o godz. 17.30;
 - **Jutrznię z Godziną Czytań** o godz. 6.00 (od poniedziałku do piątku). Za udział w nabożeństwach wielkopostnych można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

Konto parafii św. Augustyna:
56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl